

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-471/15

**Sjelle Autogenbrug I/S
împotriva
Skatteministeriet**

(cerere de decizie preliminară formulată de Vestre Landsret)

„Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată – Directiva 2006/112/CE – Regim special de impozitare a marjei de profit – Noțiunea «bunuri second-hand» – Vânzări de piese demontate de la vehicule scoase din uz”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 ianuarie 2017

Armonizarea legislațiilor fiscale — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Regimuri speciale — Regim special de impozitare a marjei de profit — Noțiunea de bunuri second-hand — Piese uzate provenite de la autovehicule scoase din uz și vândute ca piese de schimb — Livrarea pieselor respective de către un comerciant persoană impozabilă — Includere

[Directiva 2006/112 a Consiliului, considerentul (51), art. 311 alin. (1) punctul 1, art. 314 lit. (a) și art. 315]

Articolul 311 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că piesele uzate care provin de la autovehicule scoase din uz, dobândite de o întreprindere de re folosire a autovehiculelor de la un particular și care sunt destinate a fi vândute ca piese de schimb, constituie „bunuri second-hand”, în sensul acestei dispoziții, cu consecința că livrările unor astfel de piese, efectuate de un comerciant persoană impozabilă, sunt supuse aplicării regimului marjei de profit.

În această privință, în ceea ce privește regimul marjei de profit, trebuie amintit că, potrivit articolului 315 al doilea paragraf din Directiva 2006/112, marja de profit a comerciantului persoană impozabilă este egală cu diferența dintre prețul de vânzare solicitat de comerciantul persoană impozabilă pentru bunuri și prețul de cumpărare.

Neaplicarea acestui regim la piesele de schimb demontate de la autovehicule scoase din uz cumpărate de particulari ar fi contrară obiectivului regimului special al marjei de schimb, care urmărește, astfel cum reiese din considerentul (51) al Directivei 2006/112, evitarea dublei impozitări și a denaturării concurenței dintre persoanele impozabile în domeniul bunurilor second-hand (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 aprilie 2004, Stenholmen, C-320/02, EU:C:2004:213, punctul 25, Hotărârea din 8 decembrie 2005, Jyske Finans, C-280/04, EU:C:2005:753, punctul 37, precum și Hotărârea din 3 martie 2011, Auto Nikolovi, C-203/10, EU:C:2011:118, punctul 47).

Astfel, supunerea la plata TVA-ului a operațiunilor de livrare a unor asemenea piese de schimb efectuate de un comerciant persoană impozabilă ar determina o dublă impunere în măsura în care, pe de o parte, prețul de vânzare al pieselor menționate cuprinde deja în mod necesar TVA-ul care a fost achitat în amonte la cumpărarea vehiculului de o persoană care intră sub incidența articolului 314 litera (a) din Directiva 2006/112 și, pe de altă parte, nici această persoană și nici comerciantul persoană impozabilă nu au fost în măsură să deducă această sumă (a se vedea Hotărârea din 3 martie 2011, Auto Nikolovi, C-203/10, EU:C:2011:118, punctul 48 și jurisprudența citată).

(a se vedea punctele 38-40 și 45 și dispozitivul)